

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสถานการณ์สาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นทุกปี เนื่องจากสภาวะการณ์ต่างๆ ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สภาพภูมิอากาศมีความแปรปรวน ขาดการวางแผนและการทำลายธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าไม้ ดิน และน้ำ นอกจากนี้การขาดการวางแผนในการจัดระบบผังเมือง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็วซึ่งปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดสถานการณ์สาธารณสุขที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นทุกปี ไม่ว่าจะเป็นสาธารณสุขที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ หรือสาธารณสุขที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ รวมทั้งการขาดความระมัดระวังในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว (ชนะกุล ทับทิมไทย, 2549 : 1) แนวโน้มของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยขาดการควบคุมดูแลอันจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดสาธารณสุข ที่จะทำให้เกิดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินต่อประชาชนในพื้นที่ได้

สาธารณสุข แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ สาธารณสุขจากธรรมชาติ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง เป็นต้น และสาธารณสุขที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ เช่น ภัยจากการจราจร ภัยจากการอุตสาหกรรม ภัยจากการก่อสร้าง เป็นต้น ซึ่งจากข้อมูลสรุปสถานการณ์สาธารณสุข ประจำปี 2549 (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 1-42) พบว่า

สถานการณ์อุทกภัยใน 5 จังหวัดภาคเหนือระหว่างวันที่ 21-25 พฤษภาคม 2549 มีผู้เสียชีวิต 88 ราย สูญหาย 29 ราย ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 352,016 คน 108,542 ครัวเรือน อพยพ 10,601 คน ด้านทรัพย์สิน บ้านเรือนเสียหายทั้งหมด 704 หลัง บ้านเรือนเสียหายบางส่วน 4,314 หลัง ถนน 1,028 สาย สะพาน 176 แห่ง พื้นที่การเกษตร 714,793 ไร่ วัด 70 แห่ง โรงเรียน 110 แห่งสถานที่ราชการ 46 แห่ง ท่อระบายน้ำ 314 แห่ง ทำนบ 245 แห่ง บ่อปลา กุ้ง ตะพาบ 5,435 บ่อ ปศุสัตว์ 76,610 ตัว และสัตว์ปีก 206,148 ตัว มูลค่าความเสียหายประมาณ 1,443,435,387 บาท และสถานการณ์อุทกภัยใน 47 จังหวัด ระหว่างวันที่ 27 สิงหาคม – 31 ธันวาคม 2549 มีผู้เสียชีวิตถึง 347 ราย ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 5,203,724 คน 1,431,220 ครัวเรือน อพยพ 18,554 คน ด้านทรัพย์สิน บ้านเรือนเสียหายทั้งหมด 858 หลัง เสียหายบางส่วน 64,093 หลัง อาคารพาณิชย์ 590 ห้อง โรงงาน 85 แห่ง โรงแรม 51 แห่ง

ยานยนต์ 529 คัน ปศุสัตว์ 142,211 ตัว สัตว์ปีก 261,850 ตัว พื้นที่การเกษตร 5,605,559 ไร่ บ่อปลา กุ้ง 113,260 บ่อ ถนน 10,391 สาย สะพาน 671 แห่ง ทำนบ 778 แห่ง ฝาย 23 แห่ง เขื่อน 586 แห่ง วัด 743 แห่ง โรงเรียน 682 แห่ง สถานที่ราชการ 158 แห่ง บ่อน้ำ 87 แห่ง อ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง และท่อระบายน้ำ 1,085 แห่ง มูลค่าความเสียหายประมาณ 7,707,574,527 บาท (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 9-16)

นอกจากสถานการณ์อุทกภัยที่กล่าวมาแล้ว ประเทศไทยยังประสบกับปัญหาภัยแล้งในหลายพื้นที่ของประเศรวม 61 จังหวัด แบ่งเป็นภาคเหนือ 17 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด ภาคกลาง 11 จังหวัด ภาคตะวันออก 8 จังหวัด และภาคใต้ 6 จังหวัด ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 2,960,824 คน 11,862,358 ครัวเรือน พื้นที่การเกษตรที่ประสบภัยแล้ง 578,753 ไร่ มูลค่าความเสียหายประมาณ 495,275,738 บาท (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 17-18)

ภัยหนาว มีพื้นที่ประสบภัย รวม 47 จังหวัด แบ่งภาคเหนือ 14 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด ภาคกลาง 9 จังหวัด และภาคตะวันออก 5 จังหวัด ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 2,303,703 คน 821,999 ครัวเรือน (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 19-20)

อัคคีภัย มีพื้นที่ประสบภัยรวม 66 จังหวัด แบ่งเป็นกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต ภาคเหนือ 17 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 12 จังหวัด ภาคกลาง 16 จังหวัด ภาคตะวันออก 7 จังหวัด และภาคใต้ 13 จังหวัด ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 9,708 คน 2,893 ครัวเรือน เสียชีวิต 37 คน บาดเจ็บ 66 คน บ้านเรือนเสียหายทั้งหลัง 1,660 หลัง เสียหายบางส่วน 548 หลัง โรงงาน 52 แห่ง อาคารพาณิชย์ 139 แห่ง อาคารสูง 23 เมตรเสียหายบางส่วน 5 แห่ง โกดัง 35 แห่ง รถยนต์ 70 คัน โรงแรม คอนโดบางส่วน 30 แห่ง โรงเรียน คอกสัตว์ 40 แห่ง ยุ้งฉาง 36 แห่ง ที่พักรถชั่วคราว 132 แห่ง ร้านค้า 51 แห่ง ปศุสัตว์ 9,813 ตัว วัด 25 แห่ง โรงเรียน 27 แห่ง สถานที่ราชการ 14 แห่ง โรงสี 18 แห่ง พื้นที่การเกษตร 1,199 ไร่ มูลค่าความเสียหายประมาณ 1,083,845,622 บาท (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 25-28)

วาทภัย มีพื้นที่ประสบภัยรวม 65 จังหวัด ภาคเหนือ 15 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 16 จังหวัด ภาคกลาง 14 จังหวัด ภาคตะวันออก 8 จังหวัด และภาคใต้ 12 จังหวัด ราษฎรเสียชีวิต 29 คน ได้รับความเดือดร้อน 142,849 คน 30,296 ครัวเรือน บ้านเรือนเสียหายทั้งหลัง 283 หลัง เสียหายบางส่วน 30,044 หลัง วัด 87 แห่ง สถานที่ราชการ 72 แห่ง พื้นที่การเกษตร 68,286 ไร่ เรือประมงอับปาง 20 ลำ ปศุสัตว์ 11,010 ตัว คอกสัตว์ 15,281 หลัง ยุ้งข้าว 218 แห่ง มูลค่าความเสียหายประมาณ 92,244,108 บาท (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 29-30)

ภัยจากการก่อการร้ายและการวินาศกรรม พื้นที่ประสบภัย รวม 8 จังหวัด ราษฎรเสียชีวิต 522 คน บาดเจ็บ 906 คน เดือดร้อน 1,470 คน 1,377 ครัวเรือน บ้านเรือนเสียหายทั้งหลัง 40 หลัง เสียหายบางส่วน 22 หลัง โรงงาน โรงแรม 3 แห่ง ยานยนต์ 222 คัน ตู้โทรศัพท์ 37 ตู้ สะพาน 2 แห่ง โรงเรียน 31 แห่ง สถานที่ราชการ 16 แห่ง เสาโทรศัพท์มือถือ 54 แห่ง อาวุธปืน 3 กระบอก มูลค่าความเสียหายประมาณ 81,937,250 บาท ภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย มีพื้นที่ประสบภัย

รวม 36 จังหวัด ภาคเหนือ 6 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 จังหวัด ภาคกลาง 12 จังหวัด ภาคตะวันออก 6 จังหวัด และภาคใต้ 8 จังหวัด ราษฎรเสียชีวิต 40 คน บาดเจ็บ 438 คน สาหัส 40 คน บ้านเรือนเสียหายทั้งหมด 8 หลัง เสียหายบางส่วน 45 หลัง ยานพาหนะ 26 คัน ร้านค้า 3 แห่ง อพาร์ทเมนต์ เสียหายบางส่วน 1 หลัง จำนวน 30 ห้อง โกดัง 7 แห่ง ห้องอบยา 1 แห่ง โศกของราษฎร 6 ตัว มูลค่า ความเสียหายประมาณ 17,075,000 บาท (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 35-37)

ภัยจากการคมนาคมขนส่ง มีพื้นที่ประสบภัยรวม 75 จังหวัด แบ่งเป็นกรุงเทพมหานคร ทั้ง 50 เขต ภาคเหนือ 17 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด ภาคกลาง 17 จังหวัด ภาคตะวันออก 8 จังหวัด และภาคใต้ 14 จังหวัด ราษฎรเสียชีวิต 12,693 คน บาดเจ็บ 83,290 คน ยานพาหนะเสียหายจำนวน 173,745 คัน (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550 : 42-50)

จากสถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นดังกล่าว ภาคราชการไม่ว่าจะเป็นระดับจังหวัด อำเภอ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในหลายจังหวัดของประเทศไทยได้เข้ามาช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยพิบัติและได้สร้างความประทับใจแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก (เกรียงไกร กิจประเสริฐ, 2550 : 1) การปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย เป็นงานที่มีความสำคัญต่อชีวิต ทรัพย์สินและความเป็นอยู่ของประชาชน ภาครัฐจึงได้จัดให้มีงบประมาณ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ซึ่งถือว่าเป็นกิจการด้านสวัสดิการสังคมอย่างหนึ่ง ดังนั้น ในการปฏิบัติงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย จึงเป็นงานลักษณะพิเศษที่จะต้องอาศัย ความรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าให้แก่ผู้ประสบภัย โดยเร็วที่สุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการดูแลชุมชนและเป็นหน่วยราชการที่ใกล้ชิด ประชาชนมากที่สุด ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจหน้าที่โดยตรง ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องพัฒนาศักยภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความสามารถในการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ ตามแนวนโยบายรัฐบาลด้านความปลอดภัยของประชาชน มุ่งเน้นให้ประชาชนมีความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมการจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งถึง และทันทั่วถึง อีกทั้งยังสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันสาธารณภัยในชุมชนและ ท้องถิ่นของตนเอง (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2547 ก : 1)

เทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมากที่สุดในเขต อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ข้อมูลจากสมุดบันทึกประจำวันของงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย ซึ่งรับผิดชอบโดยนายสุภโชค พึ่งพระเดชระหว่างวันที่ 4 กรกฎาคม 2551 – 31 ตุลาคม 2552 พบว่า บุคลากรงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี มีการนำรถยนต์ตรวจ

การออกตรวจพื้นที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลนครชัยศรีเป็นประจำทุกวัน เพื่อป้องกันภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชน นอกจากนี้ยังพบว่า การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างช่วงเวลาที่ผ่านมามีการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนจากเหตุการณ์น้ำท่วมหรืออุทกภัย จำนวน 167 ครั้ง, อัคคีภัย 95 ครั้ง, อุบัติภัยบนท้องถนน จำนวน 29 ครั้ง และภัยจากสัตว์ที่เป็นอันตราย เช่น สัตว์เลื้อยคลานประเภท งู และสัตว์ปีกที่มีพิษประเภท คอแต่น จำนวน 12 ครั้ง จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีภารกิจและหน้าที่ให้บริการช่วยเหลือกับประชาชนที่ประสบกับสาธารณภัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติ หรือภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ รวมถึงงานบริการอื่นๆ ที่ประชาชนมีความต้องการให้ทางหน่วยงานราชการดำเนินการช่วยเหลือ หรือดูแลทุกข์ สุข ของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่า การให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เพื่อนำข้อค้นพบมาพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำแนกตามเพศ อายุ รายได้ และอาชีพ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับด้านบุคลากร ทรัพยากร งบประมาณ และระบบการทำงานทางการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ที่มีสถานภาพส่วนบุคคล (เพศ อายุ รายได้ และอาชีพ) ต่างกันมีสภาพปัญหาและความต้องการต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแตกต่างกัน
2. นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความสัมพันธ์กับสภาพปัญหาและความต้องการต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
3. ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความสัมพันธ์กับสภาพปัญหาและความต้องการต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
4. ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีความสัมพันธ์กับสภาพปัญหาและความต้องการต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยมีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัย เรื่อง การให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม นี้ มุ่งเน้นศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านงบประมาณ และด้านระบบการทำงาน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มีจำนวนทั้งสิ้น 6,666 คน ข้อมูลวันที่ 14 สิงหาคม 2552 จากกลุ่มงานทะเบียนและบัตร อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 377 คน ผู้เขียนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Taro Yamane 1973 : 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95

ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random) ตามสัดส่วนประชากรแยกตามหมู่บ้านและเพศ โดยใช้วิธีการจับสลากรายชื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัย เรื่อง การให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล ตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม นี้ ได้ศึกษาวิจัยในเขตเทศบาลตำบลนครชัยศรี ซึ่งประกอบด้วยหมู่บ้านต่างๆ ดังนี้

- 3.1 หมู่ที่ 1 ตำบลนครชัยศรี
- 3.2 หมู่ที่ 2 ตำบลนครชัยศรี
- 3.3 หมู่ที่ 1 ตำบลวัดแค
- 3.4 หมู่ที่ 2 ตำบลวัดแค
- 3.5 หมู่ที่ 2 ตำบลบางกระบือ
- 3.6 หมู่ที่ 3 ตำบลบางกระบือ
- 3.7 หมู่ที่ 2 ตำบลท่าตำหนัก
- 3.8 หมู่ที่ 3 ตำบลท่าตำหนัก
- 3.9 หมู่ที่ 1 ตำบลบางแก้ว

4. ขอบเขตด้านตัวแปร (Variables) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) จำแนกเป็น

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) รายได้
- 4) อาชีพ

4.1.2 นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.1.3 ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ การให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.1.4 ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ในด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านงบประมาณ และด้านระบบการทำงาน

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

สาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ตลอดจนภัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ หรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งทำให้เกิดอันตรายในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ

สภาพปัญหาการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน หรือการกระทำของเทศบาลตำบลนครชัยศรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกัน การระงับ การลดความรุนแรง การช่วยเหลือ จากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นให้กับประชาชนใน 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกัน การระงับ การลดความรุนแรง การช่วยเหลือ จากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นให้กับประชาชน

2. ด้านทรัพยากร หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากร วัสดุ /ครุภัณฑ์ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกัน การระงับ การลดความรุนแรง การช่วยเหลือ จากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นให้กับประชาชน

3. ด้านงบประมาณ หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบลนครชัยศรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกัน การระงับ การลดความรุนแรง การช่วยเหลือ จากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นให้กับประชาชน

4. ด้านระบบการทำงาน หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับระบบการทำงานของเทศบาลตำบลนครชัยศรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกัน การระงับ การลดความรุนแรง การช่วยเหลือ จากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นให้กับประชาชน

ความต้องการการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง ความรู้สึกของประชาชนที่มีความประสงค์ ความอยากให้ ได้ อยากให้มี อยากให้ทำ เกี่ยวกับการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ใน 4 ด้าน คือ

5. ด้านบุคลากร หมายถึง ความรู้สึกของประชาชนที่มีความประสงค์ ความอยากให้ได้ อยากให้มี อยากให้ทำ เกี่ยวกับด้านการบริหารบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

6. ด้านทรัพยากร หมายถึง ความรู้สึกของประชาชนที่มีความประสงค์ ความอยากให้ได้ อยากให้มี อยากให้ทำ เกี่ยวกับด้านการบริหารทรัพยากร พัสดุ/ ครุภัณฑ์ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

7. ด้านงบประมาณ หมายถึง ความรู้สึกของประชาชนที่มีความประสงค์ ความอยากให้ได้ อยากให้มี อยากให้ทำ เกี่ยวกับด้านการบริหารงบประมาณ ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

8. ด้านระบบการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของประชาชนที่มีความประสงค์ ความอยากให้ได้ อยากให้มี อยากให้ทำ เกี่ยวกับด้านระบบการทำงานในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยกำหนดแนวทางในการปฏิบัติอย่างชัดเจน และมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือ การให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น

ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

3. นำผลวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนครชัยศรี อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

